

תת"ע 6352/12/14 - מדינת ישראל נגד יגאל הורדן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 14-12-6352 מדינת ישראל נ' הורדן
בפני כב' השופטת שרת קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יגאל הורדן

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד שחם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 14.11.14, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין נהיגה ב מהירות מופרזת (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המויחס לו וביום 15.3.8, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ שמשון דנדקר, עורך הדוח והוגשו הדוח, שסומן ת/1 ונספח הפעלה, שסומן ת/2. כמו כן, הוגשו בהסכמה - תעודה עובד ציבור, שסומנה ת/3, תעודה כiol, שסומנה ת/4 וכרטיס מכשיר, שסומן ת/5.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 14.11.14, בסמוך לשעה 23:37 לערך, נהג הנאשם ברכב בנתבי הימני בכיביש 2, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 21, מול המכליות, נמדד רכבו על ידי עד הتبיעה, תוך שימוש במכשיר מל"ז, כאשר הוא נוסע ב מהירות של 117 קמ"ש, בדרך עירונית בה מהירות המותרת הנה 80 קמ"ש, על פי תמרורים המוצבים במקום.

העד סימן לנאשם לעזר רכבו, תוך שימוש באורות הנידית ובפנס ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא שמתי לב".

העד ביצע את האכיפה במכשיר הממל"ז, לאחר שהזה נבדק ביום 10.11.14 ונמצא תקין, כעולה מ-ת/3 עד ת/5 ולאחר מכן ביצע בדיקות עצמאיות בתחילת המשמרות, כעולה מ-ת/2. בנוסף, גם בתום המשמרות, ביצע העד בדיקות עצמאיות כנדרש, כעולה מ-ת/2.

על פי גרסת הנאשם, הוא נוהג כאמור, אך בנסיבות שני מימין ובהגיעו לפניו מקום האכיפה, לא היה מוצב כל תמרור בכיוון נסיעתו ולכן, סבר כי הוא יכול לנוהג במהירות של 90 קמ"ש ונוהג במהירות זו. הנאשם עמד על כר שבחיוון נסיעתו לא הוכח כל תמרור המגביל מהירות.

עוד טען הנאשם, כי בניגוד לעדות העד, הוא לא נעזר במקומות האכיפה על ידי העד, אלא נעזר בצומת גלילות, על ידי שוטר, שנסע אחריו וכרכז לו לעזרה במערכת הרכישה של ניידת המשטרה. לדברי הנאשם, אין זכר אם מדובר בעד התביעה או בשוטר אחר, אבל בכל מקרה, לאחר מכן הגיע עוד שוטר ואמר לו כי עליו להמתין לקצין משטרה שוזמן למקום, לשם עriticת שימוש לנאים.

ה הנאשם העיד כי אשתו נסעה עמו ברכב, אך הוא לא הביאה לעדות, כיון שלא נאמר לו כי עליו להביאה.

ב"כ הנאשם ביקש להגיש תמונות צולמו, לכואורה, במספר צמותים לאורך מסלולו של הנאשם, אך לאחר שהתברר כי הסגנור הוא שצלם את התמונות ומכאן, שאיןו יכול להעיד לגבי נסיבות צילום או להיחקר בחקירה נגדית בעניין זה, לא התרתי הגשתן.

בסיכוןיו, טען ב"כ הנאשם, בין היתר, כי לא בוצעו בדיקות עצמאיות למכתיר הממל"ז בתום המשמרות של העד, כנדרש, שכן התאריך 15.11.15, לא מופיע ב-ת/2.

בנוסף, טען כי לא הוכח כי מדובר בדרך עירונית, לא הוכח כי הנאשם אכן נסע בנסיבות הימני ולא הובא שוטר נוספים לעדות.

לאחר שבחןתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם ושמעת' עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התיחסות לכל רכיביה ולבוגדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי בדק את התמרורים בכיוון נסיעת הנאשם, עobar לאכיפה ומצא כי בצומת כביש 2 - קק"ל, מוצבים תמרורים כדין, כעולה מ-ת/1 וכן, בעדותו בבית המשפט, הוסיף כי יש 2 תמרורים, משני צדי הכביש. בוגע לטענה כי לא בוצעה בדיקה עצמאית בסוף המשמרות, השיב העד כי ביצע בדיקה כאמור, כפי שציין ב-ת/2 וכי אין זכר באיזו שעה הסתיימה המשמרות באותו יום ולכן, איןו יכול לומר אם בתום המשמרות, התאריך היה עדין 14.11 או 15.11. העד נחקר ועמד על כר שה הנאשם נסע בנסיבות הימני, כפי שתיעד ב-ת/1 ו-ת/2 והכחיש טענת הסגנור, לפיה רכבו של הנאשם נעזר רק בצומת גלילות. לגרסת העד, כפי שציין ב-ת/1, רכבו של הנאשם נעזר, על ידי, במקומות האכיפה. באשר לטענה כי היה עם העד שוטר נוספת, השיב העד כי אין זכר, אך הוסיף, כי הוא מודיע לנוهل המחייב ציון כל שוטר נוספת כעד לתביעה וכי אם היה עמו שוטר נוספת, היה מצין את שמו כעד לתביעה ועורך מזכיר בעניין.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתירה בחקירה נגדית. העד עשה עלי רושם אמין ומקצוע.

3. גרסת הנאשם, לפיה עד התביעה שגה בכל עובדה שציין בדו"ח, אינה סבירה בעיני, שכן לא מצאתי כל תימוכין לגרסה ההגנה, לפיה עד התביעה טעה בכל העובדות להלן: קיומם של תמרורים במקומות, נתיב נסיעת הנאשם, מידית רכב הנאשם, מקום עצירת רכב הנאשם וזהות השוטר שעצר את רכב הנאשם. נראה כי העד וה הנאשם מדברים על שני אירועים שונים לחלווטין זה מזה.

4. ההגנה לא כפירה באמינות ותקינות מכשיר הממל"ז וטענה רק כנגד אי ביצוע בדיקות עצמאיות בסיום המשמרות, כפי שפורט לעיל. בסוגיה זו, העד עדות אמונה ועקביות, לפיה ביצע את הבדיקה, כפי שתועדה ב-ת/2 ומכאן, שאין לטעמי חשיבות לכך שהתאריך 15.11.11 אינו מופיע ב-ת/2 וכי בכר שהעד עמד על כך שביצע בדיקה בתום משמרתו, בין אם הסטיימה ב-14.11.11 ובין אם הסטיימה ב-15.11.11 והעד, מחמת טעות, לא ציין כי משמרתו הסטיימה ב-15.11.11. אין הדבר מפחית בדבר בעצם ביצוע הבדיקה וממצאה, כי המכשיר היה תקין.

5. מכאן, שלא נסתורו ממצאי הבדיקה, לפיה נהג הנאשם במהירות של 117 קמ"ש ויש בכך כדי לגרוע מאמינות גרסתו של הנאשם, לפיה, נהג במהירות של 90 קמ"ש בלבד.

6. משהוכיחה המשasma את נתוני המדידה, כאמור לעיל ולאור עדותו של עד התביעה, שהיא כאמור אמונה ומקצועית, אני מאמצת גרסת המשasma ודוחה גרסת ההגנה, כפי שפורטה לעיל, באשר לנسبות המקorra.

7. יודגש, כי נוכח ההסבר שנתן ב"כ הנאשם בבקשתו בכתב לבית המשפט, מיום 9.3.15, אינו זוקפת לחובת הנאשם או העדת אשתו כעדת הגנה מטעמו, אך מאידך, דוחה ניסיונו של ב"כ הנאשם להגיש לבית המשפט ראייה נוספת, ללא כל בקשה מתאימה ומבלית שנינתה החלטת בית המשפט, לאפשר הגשת הראייה שבנדון.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות ייחודו הוצאה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנסיון קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוך.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, במעמד הצדדים